

Poľsko spravilo prvý krok ku kolapsu globalistami - neomarxistami ovládanej EÚ

- CZ24 News | 15. prosince 2021

EÚ: Varšava pohrozila Európskej únii ukončením odvodov do európskeho rozpočtu. Znamená to, že Poľsko urobilo prvý krok k odchodu z Európskej únie. Samotní poľskí politici túžbu vystúpiť z EÚ popierajú, no ich kroky svedčia o opaku. A riešenie tohto konfliktu do veľkej miery závisí od nového nemeckého kancelára Olafa Scholza.

Kancelári Nemeckej spolkovej republiky majú akúsi tradíciu, podľa ktorej absolvujú prvé štátne návštevy v poradí: Paríž (západný sused), Brusel (hlavné mesto Európskej únie) a Varšava (východný sused). Nový šéf nemeckej vlády Olaf Scholz si odskočil doslova deň po inaugurácii, hoci o jeho poslednej zastávke - v Poľsku - sa na oboch stranách hranice objavovali úvahy, že by bolo lepšie túto návštevu zatiaľ odložiť. medzi oboma susedmi vznikli príliš ťažké vzťahy.

Koncepcný konflikt s Varšavou je dedičstvom, ktoré Scholzovi zostalo po Angele Merkelovej. Presnejšie by bolo povedať, že nejde ani tak o konflikt medzi Poľskom a Nemeckom, ako skôr medzi Poľskom a EÚ, no v samotnom Poľsku si sú istí, že za najotravnejšími rozhodnutiami Bruselu stojí Berlín. Aspoň tak je presvedčený minister spravodlivosti a súčasne generálny prokurátor Poľska Zbigniew Zebro, kľúčová postava súčasného konfliktu.

Zebro je jedným z najvýraznejších, najznámejších a najškandalóznejších politikov vládnej strany Právo a spravodlivosť. Katolícky duchovný a radikálny konzervatívec bojuje s Bruselom v rôznych sociálnych otázkach, od práv LGBT až po práva na potrat. A práve Zebro bol autorom a hlavným lobistom reformy súdnictva, ktorá priviedla už aj tak zložitú poľsko-európsku vzťahy do zlomu.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Brusel sa domnieva, že zriadenie disciplinárneho senátu v Poľsku, ktorý bude môcť odvolávať sudcov z práce na všetkých úrovniach, je pokusom o nezávislosť súdnictva. A vo Varšave sú naopak skalopevne presvedčení, že práve Európska únia si dovoľuje neoprávnene zasahovať do suverénnych záležitostí Poľska. Poľský premiér Mateusz Morawiecki prirovnal situáciu k „rozhovoru s pištoľou pri jeho spánku“.

Momentálne je situácia patová

Súd Európskej únie určil pokutu, ktorú musí Varšava zaplatiť do momentu likvidácie disciplinárneho senátu - milión eur denne. Poľský ústavný súd však umožnil úradom ignorovať rozhodnutia Európskeho súdu a zdôraznil, že poľská legislatíva má prednosť pred európskou.

Na vyberanie pokuty nie je potrebný súhlas Poliakov – možno ho odpočítať z dotácií na vyrovnanie životnej úrovne a rozvoj prioritných projektov (ako „zelená energia“), ktoré Brusel posielala do Poľska. Generálny prokurátor Zebro však sľubuje, že prejde celú cestu a nastolí problém pre Európsku úniu tým najneprijemnejším spôsobom – zastavením platieb z Varšavy do všeobecného rozpočtu EÚ. Podľa jeho názoru Európska únia „protizákonne“ odopiera Poľsku finančné prostriedky zo „všeobecného rozpočtu, do ktorého tiež prispieva“.

„Poľsko by malo vetovať rozhodnutia EÚ vyžadujúce jednomyselný súhlas v reakcii na vydieranie EÚ. Poľsko by tiež malo prehodnotiť svoje záväzky voči EÚ v oblasti energetickej a klimateckej politiky, ktoré vedú k raketovému nárastu cien elektriny,“ povedal Zebro.

Táto hrozba je dôležitá, pretože bola predpovedaná ako súčasť scenára odchodu Varšavy z EÚ. A hrozí, že realizácia tohto scenára sa vďaka úsiliu Zebra zrýchli.

Systém medzirozpočtových tranží v Európskej únii je vágne podobný rozdeľovaniu daňových príjmov v rámci Ruskej federácie. Všetky členské krajiny prispievajú do centrálného prasiatka „podľa svojich schopností“ a potom dostanú späť „podľa potreby“. Tí bohatší plnia funkciu darcov, tí chudobnejší sú príjemcovia.

Poľsko je hlavným príjemcom, ktorý sa má stať darcom. Z politického hľadiska je táto konzervatívna krajina v Bruseli vnímaná ako „choré dieťa Európy“, no z ekonomického hľadiska sú Poliaci výborní študenti, ktorí boli kompetentnejší ako ostatní, ktorí dokázali disponovať finančnou pomocou centra, radikálne aktualizovali infraštruktúru a majú stabilný ekonomický rast 5% ročne pri 1-2% vo vyspelých krajinách.

To znamená, že Varšava čoskoro začne platiť viac, ako dostane späť. Tento deň sa navyše prudko priblížil po odchode veľkého darcu v osobe Veľkej Británie z EÚ. U tých lakomejších Poliakov to už samo o sebe vyvoláva otázku racionality ďalšieho zotrvania v „jednotnej európskej rodine“. A ľudí ako Morawiecki a Zebro hnevá najmä to, že dotácie prichádzajúce z Bruselu sú účelové a vôbec nejdu na účely, na ktoré by poľská vláda chcela minúť peniaze, ale idú napríklad na ochranu práv homosexuálov alebo prispôsobenie migrantov.

Samotný premiér kategoricky odmieta variant, podľa ktorého by Poľsko mohlo oficiálne opustiť Európsku úniu po Veľkej Británii. No jeho priamy podriadený priviedol konflikt do tej logiky vývoja, keď sa „hororový príbeh“ začína meniť na realitu. Buď Varšava, napriek kategorickej neochote tak urobiť, prijme pokutu a dostane menej ako 365 miliónov eur ročne, alebo sa bude riadiť programom Zebra a zastaví platby daní, čo je ťažké interpretovať inak ako prvý krok k odchodu.

Ak sa zrealizuje aj druhá časť hrozby – s vetovaním všetkých rozhodnutí Európskej únie, ktoré musia byť prijaté kolektívne, bude odchod Varšavy vnímaný dokonca s úľavou.

Poľské médiá veria, že šanca, že sa Morawiecki & Co. dokáže dohodnúť s eurokomisármi a konflikt vyriešiť, je minimálna – všetko zašlo príďaleko. Všetky nádeje sa v tomto zmysle upierajú na Scholza ako na sprostredkovateľa. Problémom Scholza je však to, že on nie je Merkelová, teda podľa definície nie je osobou, ktorá v Bruseli presadzuje protipolské iniciatívy.

Možno sa ním neskôr stane – plne v súlade s bodom jeho volebného programu o prioritách spoločných európskych pravidiel a takých, že časy Merkelovej budú Poliakom pripadať ako slobodní. Zatiaľ však túto záležitosť neakceptoval a na spoločnej tlačovej konferencii s Morawieckim sa nedotkol ani konfrontačnej otázky poľsko-európskych vzťahov, pričom poukázal na iné nezhody, napríklad na Nord Stream 2.

Samotný premiér kategoricky odmieta variant, podľa ktorého by Poľsko mohlo oficiálne opustiť

Európsku úniu po Veľkej Británii. No jeho priamy podriadený priviedol konflikt do tej logiky vývoja, keď sa „hororový príbeh“ začína meniť na realitu. Buď Varšava, napriek kategorickej neochote tak urobiť, prijme pokutu a dostane menej ako 365 miliónov eur ročne, alebo sa bude riadiť programom Zebra a zastaví platby daní, čo je ťažké interpretovať inak ako prvý krok k odchodu.

Ak sa zrealizuje aj druhá časť hrozby – s vetovaním všetkých rozhodnutí Európskej únie, ktoré musia byť prijaté kolektívne, bude odchod Varšavy vnímaný dokonca s úľavou.

Poľské médiá veria, že šanca, že sa Morawiecki & Co. dokáže dohodnúť s eurokomisármi a konflikt vyriešiť, je minimálna – všetko zašlo príďaleko. Všetky nádeje sa v tomto zmysle upierajú na Scholza ako na sprostredkovateľa. Problémom Scholza je však to, že on nie je Merkelová, teda podľa definície nie je osobou, ktorá v Bruseli presadzuje protipolské iniciatívy.

Možno sa ním neskôr stane – plne v súlade s bodom jeho volebného programu o prioritě spoločných európskych pravidiel a takých, že časy Merkelovej budú Poliakom pripadať ako slobodné. Zatiaľ však túto záležitosť neakceptoval a na spoločnej tlačovej konferencii s Morawieckim sa nedotkol ani konfrontačnej otázky polsko-európskych vzťahov, pričom poukázal na iné nezhody, napríklad na Nord Stream 2 .

Návšteva nového kancelára v troch hlavných mestách najprv odhalila Scholzov štýl zahraničnej politiky Európe – a európska tlač ho považovala za „veľmi ostražitého“, „mimoriadne opatrného“, „mimoriadne zdvorilého“. Scholz sa vždy vyhýba odpovediam na konfrontačné otázky a vyhýba sa ostrým rohom. Jeho stranícka kariéra a samotný fakt zvolenia za kancelára však nehovoria v prospech toho, že ide o „mäkkého a nadýchaného“ politika. Teraz sa možno len pozerá na nepriateľa, aby získal informácie a vytvoril si názor, a až potom bude konať rýchlo a tvrdo.

V konflikte s Poľskom už Brusel (a, ako Poliaci veria, aj Berlín, ktorý za ním stojí) okrem rezignácie ministra Zebra v blízkej budúcnosti nemajú iné možnosti na víťazstvo. Na základe toho bude možné vyčerpávajúco posúdiť, kto vyhral – poľskí separatisti alebo slušný Nemec Scholz.

Zdroj: armadnymagazin.sk